

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
 Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 31 August st. v.

Întâlnirea celor trei împărați s'ar păr că pe noi Români îi din statul unguresc n'ar avă să se privească. E probabil, că de noi nici pomenire nu va fi în conferență aceea.

Dacă Maghiarii ar fi în locul nostru, adică, dacă ar fi ei un popor de mai multe milioane, chiar și în poziunea noastră politică, ar face cu ocasiunea acestei întâlniri o larmă să se audă până în Grönland și în Camciatca; ar spune pe toate torurile cum au ei să fie considerați în conferență împăraților și ce se va alege de conferență, chiar și de împărății împăraților, dacă nu îi vor băga în seamă.

Ei sunt 4—5 milioane pe toată fața pământului; sunt amestecați cu alte naționalități, cari sunt de două ori mai numeroase decât ei, și într'o monarchie, din care regatul unde ei sunt hegemoni, nu face nici jumătate din întreg — totuși ei aprețiază întâlnirea monarhilor, ca ori care putere mare europeană independentă.

Noi nu suntem așa de pretențioși. Precum poate vedea ori și cine, noi tragem la îndoeală chiar și eventualitatea, că va fi vorba și de noi cu ocasiunea întâlnirii.

Cu toate aceste nu putem dica, și nici nu este permis să dicem, că nu ne-ar privi și pe noi.

Întâlnirea împăraților dela Reichstadt, în 1875, se dice că a evitat un resboiu mare, ce avea să se desfășure în centrul Europei. Pare ni-se pe atunci a pronunțat principalele Bismarck memorabilele cuvinte, prin care spunea Europei și lumii, că Germania eventual se va lupta în două fronturi. Dar acel resboiu cu două fronturi s'a uitat și după doi ani Rusia, sprijinită de România, s'a apucat să facă corecturi în Orient. Cu un an mai târziu a intrevenit și Austro-Ungaria, corectând și ea Orientul în Bosnia și Erțegovina.

Consecuentele corectărilor acestora au fost o reducere radicală a Turciei, resărarea duor regate la Dunărea de jos: al României dincoace, al Sérbiei dincolo de Dunăre și a unui principat în apropierea Adriaticei, recunoscute toate trei de Europa ca independente. Ear în locul Turciei au resărit Bulgaria și Rumelia resărîteană și ocupaționea austro-ungurească în Bosnia și Erțegovina.

S'a vorbit, ba în timpul din urmă, cu deosebire dela moartea Tarului Alexandru II încoace, s'a șoptit mai mult despre un alt eveniment, care avea să se întâmple în nordostul Europei.

Diareele maghiare și maghiaroane se arătau adeseori dispuse a da credemânt soaptelelor și le discutau cu multă plăcere. Ele făceau deducțuni, din care transpiră de multe ori prea pe față, că ocasiunea nu mai poate fi departe de a-și resbuna pentru Világos. Deși nu îndrăsniau să zângăne tare cu sabia, dar de multe ori scuturau frânele, cari aveau aerul a le pune în capul sailor, pe cari să galopeze preste Galiția asupra colosului cu „picioare de lut.”

Erau momente, când eventualitatea aceasta se credea că are să urmeze îndată.

Se va repeță oare la 1884 istoria Europei? Întrevederea împăraților este mai presus de toată îndoială.

Cestiunea ar fi dar, ce însemnatate ar putea să aibă întâlnirea celor trei împărați?

„Politische Correspondenz“ asigură, că întâlnirea n'are a face nimic cu politica: este un act de curăță curtenie. Nu susține însă nici ea absolut, că cu ocasiunea întâlnirii, monarhii vor evita ori și ce discuriune, care să ar atinge de politică.

Dacă este dar, că istoria la 1884 ar avă să se repeță, atunci de sigur că nu se repetă pentru ceea ce e deja făcut, ci pentru continuarea începuturilor făcute.

Între altele, pe la mijlocul lunei curente au apărut în „Allg. Zeitung“ trei articole „Europa und Asien.“ Articolele se ocupă cu corecturile de până acum din Orient și cu corecturile viitoare.

Nu cumva întâlnirea este un preambul nou al unor evenimente, care privesc Orientul și încă în dimensiuni mai mari ca la 1877 și 1878.

Cine s'ar încumăta să excludă o astfel de probabilitate din sfera lucrurilor posibile?

Cele trei împărații însă vor avă de regulat mai întâi unele afaceri între ele, acasă la dînsele, pentru-ca întreprinderea ce are a se face să se facă pe sigur și neconturbată, la spatele celor chemați să opereze. Regularea aceasta poate că în principiu și făcută de diplomați și monarhii se întâlnesc acum ca să confirme ceea ce în limba oficială se chiamă alianță.

În jumătatea monarhiei de dincolo de Laita, alianța aceasta, care are să fie sigilată prin întâlnirea monarhilor, nu e numai discutată în presă, ci e și salutată ca o garanție nouă de pace. Semn dar că alianța e deja arangeată. Cu alte cuvinte mai așteaptă numai ratificarea cu ocasiunea întâlnirii monarhilor.

Ceea ce se întâmplă din colo de Laita, nu se întâmplă și dincoace. Afară de presă oficioasă, care aproba orbiștot ce guvernul să poruncește să aproape, presă maghiară este foarte nedumită față cu evenimentul întrevederii.

Împregiurarea aceasta „Allg. Ztg.“ din München în nrul seu dela 1 Sept. a. c. o și signalizează Europei pînă la corespondență dela Budapest. Corespondența nu trage la îndoeală, că alianța este o garanție de pace, asigură cu toate aceste, că în Budapest nu este binevenită. Opiniunea publică din Budapest se teme, că alianța aceasta va impune oare care „jertfe“ în alte privințe. Pressa ungurească adauge corespondența, că înțelegerea cu Rusia pe timpul lui Andrassy a fost cu mult mai pagubitoare pentru interesele monarhiei decât o inimicitie pe față.

„Jertfe“ de care se teme pressa oposițională maghiară, cu toate că numai presupunem, care sunt ele, ne interesează, căci ele pot să ne privească și pe noi.

Una dintre oficioasele maghiare, într'un mod de tot naiv, presupune, că întâlnirea monarhului austro-unguresc va servi să înduplice pe împăratul Rusiei că să dea și el constituțione popoarelor sale.

Când am admite și noi naivitatea foii oficioase maghiare, ar trebui să admitem, că monarhii la întâlnire vor avea în vedere îndreptările, care și le vor face reciproc în guvernarea popoarelor.

Naivitatea, după împregiurări, poate fi foarte cinstit lăru, salutar însă nu nici decum, nici când vine dela oficioasele guvernului unguresc.

Dacă întâlnirea are să sigileze o alianță între puterile, a căror monarchi au să se întâlnească căt de curând, obiectul alianței este afară de monarhiile, în fruntea căror sunt împărații. Numai în a doua linie pot veni și monarhiile lor și Europa, întrucăt aceste din urmă trebuie să fie întunite în lăuntrul lor așa, încât operațiunile în afară să nu fie împedicate sau paralizate cu totul.

„Jertfe“, dacă e permis cuvântul acesta, cari au să „garanteze pacea“, nu pot fi altă, decât modalitățile, prin care unde sunt să se înălăture diferențele interne.

Dincolo de Laita „jertfe“ sunt deja aduse. Elementul german, care dincolo de Laita, prin dualism era hegemon ca și cel maghiar dincoace, a trebuit să „jertfească“ deja mult din hegemonia sa. Se poate, că contele Taafle, în zelul de a restabili echilibrul între elementul slav și cel german, să dat „jertfind“ prea departe. Cel puțin din viațele pressei germane așa s'ar vedea. Se poate însă că și Germanii austriaci vor ca să se prezinte înaintea fraților lor din imperiu ca copii maltratați, ca fraților să li se facă milă și, dacă nu mai mult, să-i ajute spre a reveni ear la hegemonia lor.

Fie cum va fi, pentru uniformitate, care într-o monarchie, chiar și dualistă, este o trebuință, consecuența ar fi, că „jertfe“ de aceste să aducă și hegemonii nostri. Restabilirea echilibrului între naționalitățile din regatul unguresc și așa îndispensabilă.

Ar fi dar păcat neierat, dacă astfel de „jertfe“ nu ne ar interesa și pe noi.

Ministrul-președinte Tisza n'a dat până acum nici un semn, că ar fi aplecat la astfel de „jertfe“. Dînsul se ține a fi de o părură cu totul altfel, decât cea din care e țesut contele Taaffle. De altă parte, îndată ce ar simți conaționalii sei, că a părăsit „sdrobirea“ naționalităților nemaghiare, și-ar perde și popularitatea ce mai are. Chiar și mamecismul, care merge orbis și pe dintregul cu dînsul, ar fi în pericol să se deschée și să se risipe.

„Jertfe“ așteptate la noi, dincoace de Laita, vor fi aşadar foarte cu anevoie. Vor fi cu atât mai cu anevoie, cu căt

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțunea și Administrațunea: Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3. Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc. Manuscrise nu se împoiază.

d. e. „Egyetértés“, un organ, care trece de serios între diarele opoziționii maghiare, în loc de a vedea lucrurile cum sunt, pledează pentru lupta Maghiarilor, umăr la umăr cu Poloni, contra Rusiei. Ear o broșură, care a apărut nu de mult în Budapesta, pledează pentru restabilirea Poloniei cu ajutorul Austro-Ungariei. Căci, dico broșura, Rusia nu trebuie combătută la Balcani, ci în Polonia și cu ajutorul Polonilor.

Față cu un curent ca acesta, care devine și mai curios, când mai scim că în aceeași broșură se scrie și în contra alianței cu Germania, recomandându-se în schimb, pe lângă alianța cu Polonia, care încă nu există, cea cu Franția îndepărtată, speranțele noastre în restabilirea ecuilibrului între naționalități se reduc la zero.

Și cu toate acestea tot trebuie să se facă, dacă monarhia nu va vră de dragul Maghiarilor să renunțe la concertul puterilor active în și afară de Europa. Puterea faptelor va veni cu pretensiile nestrămutate și va stăru în ca ceva să se facă și în jumătatea noastră din monarhie, apoi facă-se cu, facă-se fără de Tisza.

Indicile pentru necesitatea de a se face ceva se ivesc deja din toate părțile.

Alegerile în Croația cu șeptespredece candidaturi ale lui Starcevici sunt un memento destul de considerabil pentru cei aplecați a ignora puterea faptelor. Și mai considerabil însă este împregiurarea, dacă se va adeveri, că episcopul Strossmayer va apărea pe terenul activ al politicei. Episcopul dela Diakovar este contrar al lucurilor de astăzi din Croația, prin urmare și al celor unguresc din Budapesta. Dacă se pune în mișcare, nu o face că mână să se retragă în singurătatea în care petrece de un șir de ani începând cu Tisza.

Și despre Slovaci scim că au început a-și valora pretensiunile lor juste.

Noi ne sbuciumăm de ani acum și ne simțim a ne valora pretensiunile cele juste și nici că vom mai recede dela luptă.

Cu noi și cu cei lății luptători se vor mai însotii și alții, cari se simt asupriți.

Este mult până astfel de torente se pun în mișcare, dar după ce odată s'au pus, arareori se găsesc puteri, cari să fie în stare a le să oprească. Dreptatea este foarte puternică. Până în sfîrșit, încă nimenea sub soare, n'a fost în stare să o suprime.

Se va vorbi dar, sau nu se va vorbi de noi cu ocasiunea întrevederii monarhilor, un lucru să nu uităm: astfel de întrevederi au legături firesc cu evenimentele cari privesc de aproape pe popoarele suveranilor ce se întrevad. Nu aşteptăm dar ca monarhii să vorbească de noi, cu toate că facem parte dintr'un popor considerabil dela porțile Orientului, dintr'un popor, care are un regat propriu al seu și independent. Așteptăm însă ca monarhia, pregătindu-se pentru evenimente.

mari, să-și reguleze afacerile interne pe baza egalității definitive.

Evenimentele aceste să nu ne surprindă, ci să fim gata a le folosi.

Noi Români suntem oameni cu pretenții moderate. Sunt oare aceste aranjamente ca, venind ocazia, să ne putem să prezenta cu ele acolo, unde se cuvine?

Discursul lui Coloman Tisza.

Primul ministru al Ungariei, mai nainte de a se deschide parlamentul unguresc, a găsit de cuvînt să se prezinte înaintea alegătorilor sei din Oradea-mare, spre a le face cunoscute planurile sale pentru viitoarea sesiunea legislativă.

Discursul fiind prea lung, vom da în rezumat întregul cuprins, iar părțile mai însemnate le vom reproduce din cuvînt în cuvînt.

După o mică introducere, primul ministru asigură că pe căt va fi posibil, va lucra pentru ca pacea să nu fie turburată. În același timp însă crede de a sa datorină să stăruiască cu tot adinsul ca instituțiunile patriei să se desvolte și să progreseze spre binele moral și material al națiunii. Mare va fi păcatul acelora care se vor pune în calea acestor tendințe patriotice.

Pe toate terenele vieții publice se cere zel și activitate. Neputându-se însă cuprinde în cadrul unui discurs toate ramurile vieții publice, este destul să spune că întreaga activitate publică trebuie pornită în direcția liberală moderată. Dr. Tisza continuă apoi în modul următor:

"Adesea unele curente străbat o lume întreagă; uneori aceste curente fac progresul, altădată îñ lucrurile pe loc, ba cătă odată le dau înapoi. Nu cred că gresesc dacă voi dîce că asemenea curente avem și în dilele noastre; dar să nu uităm nici odată că dacă din multimea claselor de popoare, despărțite ca și în caste, s'a putut nasce o singură națiune, aceasta este de a se mulțumi progresului liberal, și dacă noi am putut înfrunta toate pericolele și furtunile și ne bucurăm de actuala libertate constituțională, aceasta este de a se mulțumi contopirii diverselor clase. Prin urmare dacă este necesar ca în vremuri, când există asemenea curente, ca cele de acum, progresul să fie bine chibzuit și bine cumpănit, pentru că nu interesele atinse în parte prin ori-ce inovație să ne împingă în brațele amicilor reacțiunii: totuși, după părerea mea, Ungurul nu poate să renunțe la progres, în direcția liberală.

Pe cătă suntem de convins, onor. alegători, că trebuie să facem totul pentru dezvoltarea instituțiunilor atinse de mine, în ori-ce direcție, și să lucrăm pentru prosperarea morală și materială, pe cătă este de necesar ca să folosim acest timp și pentru a înălța realele și pericolele care le întâmpină la noi în țară, în afacerile noastre interne.

Este de prisos să mai amintesc că în Ungaria, astădi ca și înainte, există o agitație, spre a turbura buna înțelegere între diversele rase, care locuiesc în această patrie. Această agitație, cu cuvîntul și uneori prin presă, este îndreptată în contra existenței statului ungar; altădată această agitație nu este cătă de ceterătoare, ci cauță să-și ajungă scopul pe căi ascunse, prin atâtarea urei de rassă.

La această agitație, precum scim cu toții, în timpul din urmă să mai adau o altă agitație: atâtarea contra confesiunilor din patrie și în special contra confesiunii concetăjenilor nostri Israeliți; și al treilea, atâtarea importată din străinătate, care tinde de a turbura buna înțelegere între diversele clase sociale, provocând chiar dușmanie și sguduind în chipul acesta fundamental statului și al societății.

Convingerea mea este că statul ungar este destul de tare spre a îmbăsușă aceste agitații pretotindene unde ele au trecut în domeniul faptelor; pe deosebită însă nu pot nega, că aceia, care n'au lăsat din indemnul lor propriu, ci au fost seduși, precum să-înțemplat păna acum în miecă măsură, unii și-au pierdut viață, alții libertatea, pe cănd instigatorii continuă activitatea lor fără să fie pedepsiti; afară de aceasta nu trebuie să perdem din vedere, că continuându-se aceste atâtări, fără să atragă după ele pedeapsă, că lățindu-se această otravă, fără de a se lăua măsuri contra ei, mai pe urmă se va infecta chiar și morala claselor cetățenești mai puțin culte, care nu se ocupă cu asemenea cestiuni, și prin aceasta s'ar nasce un pericol serios pentru statul ungar.

onor. alegători! Consultând istoria, aflu că în multe stături libere libertatea și de multe ori chiar statul tomai pentru aceea era în pericol, libertatea tomai pentru aceea a fost sugrumată, pentru că persoanele, care au guvernat țara cu o constituție liberală, nici atunci n'au voit să iee măsuri mai severe, când au vîdut, că unii, abusând de libertate, lucrează la nimicirea libertății și a statului. Istorya mai fin spune însă și alt ceva; voiesc dar să pun în lumină și cea lăță parte a chipului. S'a înțemplat ca persoane, care au fost încredințate cu guvernarea acestui stat liber și care nu se puteau împrieteni cu instituțiunile de libertate, să se folosească de mișcări ca cele actuale, pentru că să sugrume libertatea.

Eu cred, onor. alegători, că nu ne este permis să cădem în păcatul dintâi, și în al doilea nu numai că nu ne este permis dar nici să nu suferim ca să facă cineva în Ungaria o încercare în această privință. Eu cred că în cas când se ivesc în adevărată atâtări periculose și mijloacele ordinare ale stăturilor libere nu mai sunt suficiente, spre a paraliza și tempera acele atâtări, atunci, fără de a se periclită libertatea, ori-cine numai astfel poate procede, că lasă ne-înălță libera exprimare a opiniei ori că de greșit și păcătoasă ar fi, și în altă privință, pe scurt timp, să guvernului putere bine definită, pentru ca să înălță realele existente.

Numai în chipul acesta, domnii mei, se pot înălța pericolele, fără de a se periclită însăși libertatea. Dacă nu ne vom strădui însă să înălțăm pericolele amintite, atunci acestea se pot mări și prin aceea, că mai pe urmă se turbură ordinea, fără de care statele constituționale nu pot exista, și eu modul acesta chiar și amicii libertăței, deși numai pentru cătă timp, sunt silicii să treacă, după cum să-înțemplat de nenumărate ori, în tabără dușmană libertăței. Eu sunt pe deplin convins, că este necesar de a se da guvernului o asemenea putere bine definită, pe timp hotărît, și declar de mai nainte că eu aș fi dispus să votez o asemenea putere ori-căruia guvern, care ar veni în locul meu și despre care aș fi convins că puterea de care e vorba, ar exercita în interesul statului ungar.

N'as voi să fiu rău înțeles, sau mai bine să rău interpretat, când accentuez astfel interesele statului ungar; nu 'mi-ar plăcea, când cineva, din ceea ce am dîs, ar trage concluziunea că eu pe locuitorii de altă limbă din Ungaria în general și în marea lor majoritate și în de rei patrioți. Tot cătă de puțin am aceasta în vedere, pe cătă de puțin doresc maghiarizarea silicii a rasselor, care locuiesc în Ungaria, sau înstrăinarea lor de către naționalitatea căreia aparțin. Ce am dîs mai întâi nu pot crede, pentru că toti am putut să ne convingem, că în această patrie nu există vreo naționalitate, a cărei parte mai însemnată, în același timp când ține la propria sa naționalitate, să nu fie credincioasă și statului ungar. Dar tomai pentru aceea trebuie să stăruim la această poziție și să nu permitem ca prin rea credință a unor să se infecteze chiar și naționalitățile atât de patriotic. Cu privire la ceea ce am dîs mai pe urmă, trebuie să protestez în modul cel mai categoric; n'ar fi nici decum în conformitate cu trecutul Ungariei libere, când am înălțat forța față cu cetățenii de altă limbă.

Doresc ca fiecare fiu al acestei patrie, fără restrîngerea libertăței sale, să poată rămână credincios rassei sale și să se cultive și desvoalte în sînul naționalităței sale. Eu nu cer mai mult, dar aceasta cred că se poate cu drept cuvînt cere dela fie-care fiu al acestei patrie — după cum și face de altmintre de bună voie partea cea mai mare — ca să recunoască, că dinșul, fără nici o restricție, întocmai ca și ceilalți cetățeni ai țării, se bucură de libertate, mulțumită statului ungar, și că prin nici nu se poate promova libera dezvoltare a naționalităței sale cu atâtă succes, ca atunci când dinșul lucrează din toate puterile la conservarea statului ungar".

Venind apoi la reforma camerei magnaților, primul ministru dîce că aceasta trebuie astfel înțocmită ca pe viitor din aristocrație numai aceia să poată fi membri ai camerei magnaților, care pe lîngă dreptul ce i-l dă nasceră, să dispună și de o avere care se va fixa prin lege. Afară de aceasta confesiunile, conform principiului egalei îndreptățiri, trebuie să fie toate reprezentate în cameră, ceea-ce astădi nu există. Comiții suprini pe viitor să nu mai fie membrii, ci în locul lor să se numească membrii pe viață dintre

persoanele, care și-au câștigat merite pe terenul activității publice.

În cătă privesc prelungirea perioadei legislative, d-nul Tisza este de părere că ciclul de cinci ani este cel mai potrivit cu împregiurările noastre.

În fine primul ministru a atins și cestiuinea uniunii vamale, de care va avea să se ocupe păna la oare-care punct viitoarea dietă. „Eu", dice oratorul, „totdeauna am susținut că Ungaria trebuie să mențină uniunea vamală, negreșit, dacă și în Austria se va recunoaște, că noi acolo suntem tot atât de trebuinți ca și Austria la noi și dacă se vor apăra în mod echitabil interesele reciproce. Dreptul de a avea teritoriu vamal separat, îl avem. La acest drept să nu renunțăm nici-odată; dar în practică numai atunci să-l punem, când celalt stat al monarhiei ar înceta de a mai fi cu considerațuni față cu noi. În acest cas, se înțelege, am fi silicii, în loc de a ne predă cu mâinile încrucișate, să înființăm teritorul vamal separat. Eu sunt însă convins, că într-un asemenea cas atât noi, că și cei de dincolo în scurtă vreme ne-am că amar."

General Davila.

Ceremonia funebreă a decedatului general Carol Davila s'a făcut conform programei publicate cu ceremonialul datorit unui cetățean, care deși străin de origine, și-a câștigat drepturi la recunoașterea țării.

Serviciul divin s'a oficiat în capela Elisabeta dela Asilul Elena Doamna, numai de către preoficiul Asilului.

După terminarea serviciului divin, d. Dr. Măldărescu a ținut un discurs, din partea facultății de medicină.

Asemenea și studentul în medicină Frunzescu a rostit aci căteva cuvinte. Carul funebru trăs de opt cai, și care se perdea în multimea de coroană, a esit din curtea asilului în mijlocul lacrămelor multimei, care umplusee vasta grădină.

Panglicele carului funebru erau ținute de d-nii miniștri Sturdza, Câmpineanu, Zalomit, rectorul universității, general d-r Teodori, Simeon Mihăilescu, d-r Racovicean și alții.

După cortegiu următoarei finalii demnitarii ai statului, civili și militari, precum și o mulțime imensă, care cu cătă cortegiu înainta cu atât devenia mai compactă.

M. M. L. L. Regele și Regina României au trimis prin d. maior Negel, adjutanț regesc, o prea frumoasă coroană de crin alb.

M. S. Regina României a înșarcinat pe d-ra de onoare d-ra Romalo să asiste la serviciul divin.

D. general Crețean, șeful casei militare a M. S. Regelui, și d. adjutanț regesc colonel Greceanu, au urmat de asemenea cortegiu.

Ceea ce făcea cortegiu și mai trist, erau elevele Asilului Elena Doamna, care cu lacrămile în ochi au condus pe părintele lor până la ultima locuință.

Legația franceză a fost reprezentată prin comitele de Diesbach, primul secretar.

După cortegiu funebru urma și trăsura de gală a Curții regale.

În dreptul Eforiei spitalelor civile, d. Simeon Mihăilescu a rostit, din partea d-lor efori ai spitalelor civile, căteva cuvinte bine simțite, prin care a arătat în trasuri generale meritele decedatului general C. Davila.

Tot aci s'a cunoscut un discurs de către d. Marcovici din partea societății funcționarilor publici, al cărei membru onorific a fost decedatul.

În fața palatului Universității, al cărui frontispiciu era înăbrăcat în doliu, d. Locustean a cunoscut un discurs din partea medicilor veterini din țară.

Un drapel de doliu era arborat d-asupra intrării principale a palatului Universității.

În fața spitalelui militar d. dr. Petrescu a rostit căteva cuvinte în numele medicilor militari din țară.

Membrii coloniei franceze în mare număr au urmat cortegiu și o frumoasă coroană cu panglicele tricolore franceze se vedea pe carul funebru depusă de societatea franceză de binefacere, al cărui membru onorific era decedatul.

Onorurile militare au fost date de regimenterile 1 și 4 de linie, o baterie de artilerie 6 tunuri și două excadroane de cavalerie, puse sub comanda d-lui general de brigadă Radovici.

Decorațiunile în număr de 20 erau purtate pe 9 perne de catifea roșie de oficerii superiori

din corpul sanitar exhortați de căte patru ofi cieri inferiori.

Regretatul general Davila, pe lîngă mulțimea de decorațiuni străine, avea marea cruce a Stelei României și a Coroanei României și comandor al Legiunii de Onoare franceză.

„Voința Națională".

Discursul

d-lui dr. Petrescu pronunțat la spitalul militar central, în numele corpului medical-militar la înmormântarea generalului Davila.

Prin moartea neașteptată a prea înbutitului nostru inspector general Davila, tot Românu care își iubea țara, care iubea știință și omeneirea, încearcă astăzi o perdere ireparabilă. Dar, corpul medical al armatei este cel mai crud încercat prin perderea celui mai ilustru membru al seu, a șefului seu, căruia fi datorează existența și care-i facea gloria sa.

Sorțea o voit, ca corpul medical al armatei să fie astăzi, în anul măntuirii 1884, cel din urmă care să alătura durerea de a-și lua adio dela dînsul, ca unul care a avut cel dintâi bucuria de a-l saluta la venirea sa în țară la 1853. De aceea, acest corp sdobrit de întristare și de durere, a voit ca, acela care va fi astăzi interpretul doliului seu și al eternelor sale regretelor, să fie unul din aceia, care au avut pentru acest bărbat, simțimile de înaltă stimă și de o deosebită și profundă afectiune.

Corpul medical al armatei a înșarcinat cu această misiune pe marturul asiduu al vieții sale de 30 ani neîntrerupte de luptă, de laboare, de sacrificii și de vîrtută; pe elevul seu recunoscut și pe rînd confrate, coleg, camarad și amicul seu cel mai devotat și respectuos, precum și ruda cea mai de-aproape, prin inimă, a familiei sale. Pentru mine este însă misiunea cea mai dureroasă de și e datoria cea mai sacră, care vine îndeplinită cu lacrămile în ochi și pătruns de cea mai adîncă durere.

Carol Davila, fiu al mari națiuni, care a propagat în Europa ideile mari civilizațioare, veni în România la 1853, cu misiunea de a organiza și dirige serviciul sanitar al armatei. Fă primi imediat în serviciul armatei cu grad de colonel și funcție de supra-medic. Mai târziu a numit inspector general al serviciului sanitar civil și militar, apoi efor al spitalelor civile din București, membru al consiliului medical superior, membru al consiliului permanent al instrucțiunii publice, director și epitrop al asilului "Elena Doamna", fundație ce-i datorează creaționea și existența sa.

Toate aceste v'au fost deja spuse. Toți care au luat cuvîntul în numele instituțiunilor din care a facut parte, v'au spus că de măndre erau fie-care de a-l avé în sinul ei. Dar eu v'pot încredea, că din toate aceste instituții, aceea a serviciului sanitar îl era cea mai de predilecție și din toate aceste titluri, nici unul nu-i era mai drag ca acela de inspector general al serviciului sanitar militar.

El iubea armata mai mult decât toate și nu voia să scie nici de osteneală, nici de boala sau infirmitate ce l-ar fi putut face să părăsească serviciul militar.

Cuvîntul imposibilitate nu există pentru dînsul; „perseveranța învinge tot", era devisa sa.

Am dîs că la venirea sa în țară doctorul Davila a fost numit supra-medic al ostierei, adeca și medicul șef al unui corp medical militar ce nu exista, administrator al unui serviciu medical-militar, ce nu posedă nici un spital bine organizat și șef al unui personal sanitar ce nu se cunoștea nici de nume în România.

În fața acestei lipse complete de personal medical, de personal sanitar, de spitale militare și mai ales de medicina militară în țară, doctorul Davila însușește de ideea mare de a crea medicina română și sustinut cu perseveranță în timp de 30 ani de o voință de fer inaccesibilă ostenelei și descurăciarei, necurând nici nășința datoriei sale și plin de sentimentul valoarei sale, a ajuns a organiza serviciul sanitar-militar și a pune pe cale de progres serviciul sanitar-civil în România astfel, că fi revine de drept onorul

reuniunea ilustrului seu șef, a fost înger consolator al soldatului român în timp de durere: în anii 1877—78. În acesti ani, ambulanțele române, atât de bine organizate și din timp, de acest bărbat prevăzător, au putut da adăpost, măngăiere, consolare și vindecare nu numai bolnavilor și rănitilor armatei noastre, dar și bolnavilor și rănitilor armatei aliate și chiar acelora din armata inimică.

Mare a fost ideea fundării scoalei naționale de medicină, a fost mare ca și geniu care a născut-o, mai ales dacă luăm în considerație starea politică a României din timpul aceia, când totul era nestatornic, precum se scie, și cu toate acestea s'a mai găsit un om, care să creașă în statnicie.

Acesta a fost caracterul doctorului Davila. Caracterul seu era de a se încrede în sine și în semeniei sei de ori-ce etate. Dînsul găsia în copil chiar pe omul deplin, desevărit și pe cetățeanul format.

Copiii orfani și sărmani erau copii sei de predilecție, copii sei de suflet. Suferinții erau obiectul solicitudinii sale infatigabile. Săracul și măhnitorul nu eșau din casa sa fără o mână de ajutor, fără un cuvânt de măngăiere și de încurajare.

Cuvintele învețatului francez că „ideile mari vin din inimă” n'au putut fi adeverite mai bine, decât prin faptele doctorului Davila.

Doctorul Davila era într-adevăr om de inimă, cu sentimente nobile, cu sentimente finale de caritate; și este adeverat că prim înimă a trăit și prin înimă a murit.

— Dar ce dic? Nu! Doctorul Davila n'a murit; căci geniu nu moare, nici nu pierde.

Doctorul Davila va rămâne etern în această lume; posteritatea, care este judecătorul nostru imparțial, va inserie numele seu între binefăcătorii omenirei. Chiar din lăcașul cel nou, ce și-ales, sufletul seu nu va înceta de a plana asupra noastră și a fi îngerul nostru conducător pe calea spinoasă a sciuniei și a carității; ear noi, medicii, farmaciștii și veterinarii militari îi vom rămâne etern recunoșcători.

„Resboiu”.

Cronică.

Întâlnirea împăratilor. Diarul „Magdeburger Zeitung” comunicează că lucru sigur, că împăratul Vilhelm și principalele Bismarck vor merge în Sâmbăta viitoare în Polonia la întrevaderea cu Tarul. Această scire se confirmă și de organul oficis „Reichs Correspondenz”. Acest diar scrie că Bismarck va lua de sigur parte la această întrevadere.

Ajutor de stat. La propunerea vicecomitetului comitatului Sibiu, ministrul de interne a asignat un ajutor de 400 fl. pentru locuitorii din comuna Vestem pagubiți prin foc.

Personal. Ministrul de culte și instrucție publică a numit pe vice-comitele comitatului Sibiu, Gustav Thalmann, membru în comisiunea examinatoare a Academiei Juridice de aci pentru anul scolar 1884/85.

Târgul de teără din Sibiu. Ieri a fost târgul de vite mai bine cercetat. Cai frumosi nu se află și preste tot de acestia sunt puțini în târg. S'au căutat cu deosebire vitele cornute și mai ales boii. Cumpărători sunt foarte puțini.

Accident. Alătării e trecut o birje de aci în strada morii preste o Româncă. Nenorocita a fost dusă în spital unde a reșosat îndată. Asupra casului s'a început investigație.

Imulțirea miliției în provințele ocupate. „Armeo-Verordnungsblatt” publică un decret împăratesc, prin care se ordonează înființarea alor 4 compagñii noue pe teritoriul Bosniei și al Herțegovinei în fiecare dintre cercurile suplinitoare Seraievo, Banjaluca, Dolni-Tuzla și Mostar către una. Fiecare dintre cele 12 compagñii bosniace va consista căte din 100 soldați, primind fie-care compagñie din armata comună căte 3 ofițeri, 1 aspirant de ofițer și 20 soldați. Budgetul celor 8 compagñii de până acum fost 349,000 fl.; în urma înființării celor 4 compagñii noi, budgetul se va ridica la suma de 470,000 fl. În anul viitor se vor schimba comandantele provizoriile ale batalioanelor cu comande de batalion definitive; cheltuielile se vor adăuga la budgetul Bosniei.

Palat de finanțe în Cluj. Direcția finanțelor din Cluj a prezentat ministrului respectiv un plan pentru zidirea unui palat de finanțe acolo. Ministrul a primit în principiu planul pentru zidirea palatului ordonând să se pregătească planurile detaliate.

Serbările dela Orăștie.

(Un adaus.)

În raportul făcut în grabă și în resumat, potrivit cu puținetea coloanelor noastre, asupra serbărilor dela Orăștie, am dîs pe scurt, că o

singură disertație a fost prezentată, dar, că d-l Axente Severu autorul ei, a renunțat de a o tină.

Mai adaugăm acum, că d-l Axente Severu a rostit cu această ocazie următoarele cuvinte: „Domnilor! — Tiindu-se adunarea prezentă aproape de câmpul pânei, am crezut, că va fi face cercetă de cei ce ne produc pânea, de agronomi; după ce văd, că acești nefericiți, talpa terii, nu prea sunt reprezentanți aici, renunț de a-mi ține disertația, cu atât mai vîrstos, cu căt timpul e prea înaintat.”

Era pe la două ore.

Probe de stil maghiar.

După o domnie de șepte-spre-dece ani Maghiarii au ajuns să se strice cu toată lumea, atât în lanțuri, cât și în afară.

În lăuntru Croația îi combat de o parte, řasii de alta, Slovacii încep și ei să stăru asupra drepturilor lor de liberă dezvoltare, řerbii stau în rezervă, așteptând momentul oportun pentru o acțiune, iar noi, nici nouă nu ni se poate face imputarea, că sprigim politica actuală a guvernului.

În afară — inspre Orient — Maghiarii sunt socii de drept un popor asuprator, iar inspre Occident drept nisice oameni rău deprinși și aproape în fiescăcăre să i se ivesce în literatura germană că ceva ce-i supără pe compatriotii nostri meniți a civiliza Oriental barbat. E dar un lucru firesc, că în toate dilele să vedem prin șirel maghiare — simptoame de porniri nervoase, căci pentru un popor stăpânitor și insuportabil gândul, că tot mai sunt pe față pământului unghe, unde se poate vorbi rău despre el.

Cetim în „Kolozsvári Közlöny” următoarele, pe care le comunicăm cetitorilor nostri ca nisice probe de asemenea stil nervos.

„Siebenbürgen” von Rudolf Bergner. Sub asemenea titlu a apărut delă astfel numitul Domn o scire menită a răspândi cunoștințele asupra părților transilvane, un volum. Prețul ii este 6 mărci. Acest bărbat german a trecut peste pământul clasic al libertății (Precum se vede, țara Ungurească. Red. „Tribunei”), prește primul zid de apărare al culturii creștine față cu năvăla turcească și a scris despre noi un volum de prostii (ostobaság), care și-a cantă părea cheia în biblioteca nebunilor turbati (eszevetszégek bolondok könyvtárában *). El numește Clujul, tot astfel și Murăș-Oșorhei Sodomă și Gomorră, calomiază femeile noastre drept nisice înfotite impertinente, pe Maghiari îl numește lenes, neseră și infumură, pe oamenii din clasa mijlocii îl acușă cu lipsa de cunoștință de datorie în chemarea lor și cu o lenevie usurătă; că despre noi o icoană scărboasă (undorit), amestecând pe aristocrația noastră în situații necuvintioase cu țigani; otelurile noastre le numește cuibare de pureci, afirmând, că apotecele noastre se rentează mai ales din pravul de pureci. Recunoasce că iubim florile și arta, dar — dice el — numai pentru satisfacerea trebuințelor sensuale căutării florile și arta. Plin de nescință și de rea voință, d-l Bergner se urează pe „Fellegvár”; aici îl deplâng pe agitatorul săs Roth, executat în timpul revoluției, apoi — sbrând la Săsi omoară cu glorificarea cultură și moralitatea săsească. Pe pământul săsesc, — dice el — în oteluri curate servesc femei în vîrstă, ear nu camere frumusele, care, ca și la Cluj, îi sar în gât blâjinului călător. Mai dice Rudolf Bergner, că magnații nostri după gulaiuri (tivornya) umbă desbrăcati și cu față de alungul ulților; pe piețele noastre fete de Tigani joacă cancanuri indecente; orașul nostru e un scăbos cuibă de murdărie (pizzokfészek) etc.

Nu e treaba noastră să cercetăm, dacă le-a dîs ori nu d-l Bergner toate aceste, ori dacă sunt ori nu adevărate. Ne marginim numai a constata, că nu ar îndrăzni nimeii să scrie așa în limba germană, dacă Maghiarii n'ar fi isbutit să se strice cu toate lumea.

Varietăți.

Pictor de istorie și falsificator de bani. Din Biserica-albă se serie că renumitul pictor de istorie Niculae Marișescu, care a arătat de un timp indelungat în închisoarea de acolo pentru falsificarea de note de bane, a executat în colori după un xilogram în timp de 1/2 an renumitul tablou al lui Munkacsy: „Christos înaintea lui Pilat”. Icoana e minunată și dovedește un talent mare, ea va fi expusă la vederea publicului către săptămâna viitoare. Venitul din prețurile de intrare e destinat pentru familia lui Marișescu, care a foarte lipsită.

Finanțele Serbiei. Diarul „St. Petersburger Wiedomist” scrie despre finanțele Serbiei următoarele: Prin tratatul din Berlin în urma căruia Serbia a devenit independentă, Serbia a fost constrânsă a legă convențiuni comerciale cu alte state. Ridicarea Serbiei la regat î-a împins

terei sarcini nouă și cheltuielile generale de stat să-să îmulti. Budgetul în 1881 era de 25,926,612 franci, în 1884 s'a urcat la 37,500,000 franci, iar preliminariile pe anul 1885 la 46,000,000 franci. Datorile Serbiei, în urma răboiului și a altor întemplieri, se urcă așa la suma de 150 milioane franci. Urcarea datoriei și deficitul ce crește din an în an, vor constrângă guvernul a reformă percepera contribuționilor. Majoritatea populației Serbiei o formează posesorii de pământ, cari plătuiau păna acum o contribuție foarte mică. Teranii Serbiei au format partida hotărâtoare la alegerile de deputați pentru secesiună. Guvernul Garacianin a introdus acum 5 specii de contribuție.

Un Maghiar agrăiat de Sultanul. Pe timpul răboiului turco-muntean în anul 1876, comandanțul cetății Medun, Musir Mahmud Pașa (un emigrant maghiar Freund) a fost degradat și exortat în exil pe insula Rodus îndată a lăsat se cădă fortăreața în mâna inimicului. Mușirul a fost acum agrăiat de către Sultanul și rehabilitat în toate demnitățile sale de mai multe.

(Madona del Asidei alui Rafael) a fost cumpărată de guvernul englez dela ducele de Marlborough pentru prețul de 70,000 fl.

(O muscă măntuitoare de viață.) În satul Solovjevka, guvernamentul Kiev, a fost scoasă din o apă afundă o fată moartă. Fata numai să nici un semn de viață. Dînsa a fost adusă la casa părințească și aşteptată pe patul de moarte. A doua zi fiind ușa camerei mortuare deschisă, a intrat în lăuntru o muscă mare, și s'a pus pe nasul fetei moarte întrând după aceea în casă. Moarta tresări deodată și deschise ochii ridicându-se de pe asternut. Părinții fetei plângau acum de bucurie și toți cei prezenti nu se știau îndesul mirii de această minune ne mai audită. Teranii sunt acum de credință, că sufletul fetei înecate să intre în forma muscăi și a reîntrat în corpul mort. În loc de pomeană s'a ținut un ospeț vesel, la care au hotărât cu toții, că nu vor mai omorfi nici o muscă deoarece muscile sunt purtătoarele sufletului omenește. Fata renviață n'a scutit spune nimic din cele ce s'au întemplat după ce s'a înecat.

(Oara de deșteptare a pasărilor.) Un observator, care are obicei să se scoale foarte de dimineață și stabilit oarele, la cari se deșteaptă pasării, dela 1 Mai până în luna lui August. Sticlele se deșteaptă și cantică la oara 1 și jumătate dimineață. Ciocârlia cu capul negru către oarele trei. Prepelita între oarele două și jumătate și trei. Mierla neagră între oarele trei și jumătate și oarele patru. Vrabia între oarele cinci și cinci și jumătate. Pițigoiul între oarele cinci și cinci și jumătate. După aceste cifre, se vede, că sticlele este cel mai matinal, ear vrabia și pițigoiul cele mai leneșe dintre pasări.

Listă de contribuiri

pentru

ajutorarea studentilor români nenorociți.

Transport din Nr. 110: 100 lei și fl. 249.— Dimitrie Colțofean, admin.

paroch. în Brețeu 2.—

Suma : 100 lei și fl. 251.—

Sibiu, 31 August v. 1884.

Alte contribuiri binevoitoare se vor cūta în public.

Redacțunea.

Posta ultimă.

Viena, 10 Septembrie n. La prânzul din „Hofburg” Maiestatea Sa împăratul și regele a ținut un toast pentru împăratul Rusiei; musica militară a intonat apoi înmul rusească. Regele Serbiei, principale și principesa de coroană, archiducii și membrii ambasadei rusesc au luat parte la prânz.

Viena, 11 Septembrie n. Ministerul president al României, Brătianu, a plecat ieri de aci la București.

Viena, 11 Septembrie n. Poliția a arătat familia morarului Adametz care a produs în stil mare bani de argint falși; multe mii de sfanți falși au fost confiscate.

Oradea mare, 11 Septembrie n. Ministerul president Tisza a primit ieri mai multe deputații: deputații clerului romano-catolic, a celui greco-catolic și greco-oriental, direcționile scoalelor superioare și secundare, corpul funcționarilor comitatului Bihor, și ai orașului Oradea-mare, deputații tribunului și a judecătoriei

a magistratului orășenesc, a direcției postale, și a inspectoratului de dare; apoi deputații partidului liberal, a camerei advocaților și a honvedilor dela 1848. După amiazi la 2 ore s'a ținut un banchet festiv, la care au luat parte și mai mulți membrii din partidul opositional. S'au rostit mai multe toaste. Ministrul Tisza a toastat pentru comitatul Bihorului și orașul Oradea-mare și a două oară pentru buna înțelegere între locuitori. În sfîrșit a toastat rabinul Dr. Kohut pentru ministrul president Tisza ca pentru un Moise al liberalismului.

Wiesbaden, 11 Septembrie n. „Gustav-Adolf-Verein” a hotărât să ție adunarea sa generală în anul viitor în Reichenberg (Bohemia).

Roma, 11 Septembrie n. Ieri s'au ivit în provincie infectate cu total 1085 îmbolnăviri de cholera cu 550 decesuri de moarte; dintre acestea în Neapel 966 îmbolnăviri și 474 decesuri de moarte.

Roma, 11 Septembrie n. Despre visita de ieri a regelui în spitale se spune, că în spitalul Conochia regale Umberto s'a întâlnit cu Arhiepiscopul din Neapel, i-a întins acestuia mâna mulțumindu-i pentru jertfele sale și l-a întrebat: Pentru ce nu se interdic procesiunile de stradă. Aceste adunări de masse dau un teren mai mare epidemiei. „Te rog opresce procesiunile”. Arhiepiscopul i-a răspuns că situația momentană e de-a-să natură, încât clasele de jos ale poporului nu mai ascultă de nici un prescris sau admoniere, ori și dela cine ar veni împregiurări noi trebuie să ne facem datoria“.

Roma, 11 Septembrie n. Primul caz de îmbolnăvire de cholera anunțat de aici, s'a sfîrșit cu moarte. Doi bolnavi, la cari s'au observat simptoame de cholera au fost transportați în lazaret. Diafore catolice încă laudă curagiul regelui.

Paris, 11 Septembrie n. Declarația de răboiu din partea Chinei se desmîntă în mod autentic.

Novogeorgievsc, 11 Septembrie n. Tarul și Tarina au sosit ieri aici.

Constantinopol, 11 Septembrie n. Lordul Duferin a fost numit vice-rege al Indiilor; dînsul pleacă la 16 Septembrie n.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Extrase de concursuri bisericesci-scolare.

1. Livezeni, salar 280 fl., quartir și lemne. Termín 23 Septembrie st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr. al Hațegului.

1. Toplița română, salar 300 fl., quartir și lemne. Termín 15 Septembrie.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr. al Reginului în Idicel, p. u. Vécs.

1. Banabic, salar 200 fl., quartir, folosirea grădinei scălei, și lemne.
2. Vaidasig, salar 150 fl. și quartir.
Termín 20 Septembrie st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr. or. în Turda.

Sciri economice.

Piața din Mediaș, 10 Septembrie. Grâu Hectolitra fl. 6.50 până fl. 7.20; grâu mescetă fl. 5.50 până fl. 6.20; săcără fl. 4.50 până fl. 4.75; orjă — până fl. —; ovăsul fl. 2.— până fl. 2.80; cuciuruz fl. 3.— până fl. 4.50 semenă de cîneapă fl. — până fl. —; curmenele fl. 1.50 până fl. 2.—; mălaini Hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazarea fl. 7.— până fl. 8.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.25; lintea fl. — până fl. —; chimenul (săcăreaua) fl. 30.— până fl. 36.—; sără brut 100 Kilogrami fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de seu vîrseate fl. 56.— până fl. —; usoara de porc fl. 80.50 până fl. —; slăină fl. 74.— până fl. 80.—; cănepe fl. 48.— până fl. 50.—; fenufl. 1.— până fl. 1.70; săpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carne de vită Kilo 40 până 44 cr.; carne de vițel 40 până 44 cr.; carne de boară 48 până — cr.; carne de mel 32 până —; ouă 7 cu 10 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 11 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până — 76—80 Kilo fl. 7.90 până 8.25, (lîngă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.10 până 8.55, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Bacsa) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Săcără (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.80 până 7.05.

Orjă (nutret): 60—62 Kilo fl. 6.— până 6.35; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60.

Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 5.95 până 6.30.

Cuciuruz (de Banat): dela fl. 6.35 până 6.40; de alt soin fl. 6.30 până 6.55.

Rapița fl. 11.— până 12.—; de Banat fl. 10.4/₈ până 11.1/₈.

Mălaiu (unguresc): fl. 11.20 până —.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.41 până 8.43 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.— până 8.02.

Săcără (primăvară) 69¹/₁₀ Kilo fl. 5.78 până 5.80.

Cuciuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.68 până 5.70.

Rapița (August—Septembrie) fl. 11.75 până 12.75.

Spirt (brut) 100 L. fl. 27.25 până 27.75

Bursa de Viena

din 11 Septembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.35
" " hârtie 4%	92.20
" " hârtie 5%	88.75
Imprumutul căilor ferate ung.	142.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (1-a emisiune)	95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	100.75
" " cu cl. de sortare	100.50
" " bănatene-timisene	100.—
" " cu cl. de sortare	100.—
" " transilvane	101.—
" " croato-slavone	100.—
Despăguire pentru dijima ung. de vin	98.70
Imprumut cu premiu ung.	114.—
Lozuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.80
Rentă de hârtie austriacă	80.80
" " argint austriacă	81.40
" " aur austriacă	104.75
Lozurile austri. din 1860	134.50
Achizițiile băncii austro-ungare	848.—
" " de credit ung.	296.25
Argintul	297.20
Galbeni împărațesci	5.75
Napoleon-d'ori	9.67 ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterline	121.60

Bursa de Budapest

din 11 Septembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.—
" " hârtie 4%	92.25
" " hârtie 5%	88.70
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (1-a emisiune)	95.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	100.25
" " cu cl. de sortare	100.—
" " bănatene-timisene	100.—
" " cu cl. de sortare	100.25
" " transilvane	101.—
" " croato-slavone	100.—
Despăguire pentru dijima ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	114.—
Lozuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.—
Rentă de hârtie austriacă	80.60
" " argint austriacă	81.40
" " aur austriacă	104.75
Lozurile austri. din 1860	134.50
Achizițiile băncii austro-ungare	848.—
" " de credit ung.	296.25
Argintul	297.20
Scriurisori fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărațesci	5.74
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Septembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump. 95.— vînd.
— Rur. conv. (6%)	97.50
Act. de asig. Dacia-Rom.	368.—
Impr. oraș. București	—
Banca națională a României	—
Credit mob. rom.	207 ¹ / ₂
Act. de asig. Națională	247 ¹ / ₂
Scriurisori fonciari urbane (5%)	91.50
Societ. const.	278.—
Schimb 4 luni	—
Aur	5.50

Nr. 281/1884.

[80] 2-3

Publicare de licitație.

La 22 Septembrie st. n. a. c.

dela 10—12 oare înainte de ameađi se vor vinde cu licitație pe lîngă depunerea îndată a sumei, celui ce va oferi mai mult, șoproanele și arborii ce se află în curtea strada morii Nr. 8 (Josefstadt) pe terenul de zidire al scoalei superioare de fete a Asociației transilvane. Cumpărătorul are să poarte grije, ca cel mult până la **3 Octombrie st. n. a. c.** terenul să fie curățit de întreg materialul amintit.

Sibiu, în 8 Septembrie 1884.

Comitetul „Asociației transilvane pentru literatură română și cultura poporului român“.

Pentru cancelaria advocațială

a subscrisului se cercă un avocat, sau candidat de avocat, pre lîngă condițiuni favorabile; doritorii de a fi aplicati sunt rogați a se adresa la subscrisul cel mult până la **24 Septembrie 1884 st. n. a. c.**, având a-și hotărî și condițiunile dorite.

Petru Trutia,
advocat în Baia de crîș.

Merită atenție! [51] 22

Epilepsie

bolnavi de convulsioni și de nervi. afă ajutor sigur prin metodul meu. Onorar numai după succese învedere. Tractament prin epistole. Sute s-au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

G. A. GROSS mai nainte GROSS & ZINTZ

Piața mare Nr. 17 (lîngă farmacia lui Teutsch)

recomandă onoratului public p. t. depositul său de mărfuri de manufactură și de modă ales și din nou asortat personal în Viena pentru sezonul de toamnă și de iarnă, anume: **cele mai noi stofe de haine** de flanelă, kasan, cheviet, diagonal, beige etc.; **eachemire negre**, albe și colorate, **catifele** (barsoane) **de bumbac și de mătăsă, noblesse, faille și mătase, satin-merveilleux, atlasuri negre și colorate, blane** ca decorare pentru **mantale și vestimente, satin de plapome, stofe de rețele pentru perdele, perdele-jute și stofe de mobile**, mai departe un assortiment bogat de **paletoane de toamnă și de iarnă, mantale de ploaie și jachete, șaluri de cap și de invălit, mufuri, evreute de masă, covoare pentru sofe, pentru pat, pentru părte și odaie, materii de în pentru masă și servete de cafea, saltele, gradl, piquet, barchet, șinorat pentru vestimente și blane, kalmuk, materii Sternberger, stofe chiffon și oxford pentru cămeșe bărbătesc, materii de ploaie, ombrele, mănuși glacé și de postav, evantali, albituri pentru domni și doamne, rochii de pisă, veste impletite, ciorapi, dantele, panglici, rișe și mulți alți articoli aparținitori de specialitatea aceasta, neamintiți aici, pe lîngă prețuri foarte moderate.**

[79] 1—12 Comande externe se efectuează prompt și conscientios pe lîngă rambursă postală.

Învitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„Amiculu Familiei“ diuar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrații. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte 2—3 coale; — și publică: novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorie, studii sociale, — articluri scientifici mai ales din sfera economiei și a higienei de casă. — sciri din ilustrat. — Prețul de prenumerație pre an întreg e numai **4 fl.** pre $\frac{1}{2}$ an **2 fl.** pre $\frac{1}{4}$ de an **1 fl.** v. a. — pentru România pre an întreg **10 franci** — lei.

„Preotulu romanu“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte $1\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ coale și publică: articluri din sfera tuturor științelor teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale, dar mai ales rituali, — predice pre domineci, serbători și diferite ocasiuni, mai pentru ocașuni funebrale, precum și schițe de predici, și ori-ce amenunțe aplicabili în predici, catechese și alte învățături pentru popor, tractate pedagogice, didactice, studii științifice, recensiuni literare, sciri — din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerație pre an întreg e **4 fl.**, pre $\frac{1}{2}$ **2 fl.**, pre $\frac{1}{4}$ **1 fl.**, — Pentru România pre an întreg **10 franci** — lei, — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postale.

„Cartile Sateanului Romanu“. Pentru toate trebuințele poporului român. Apare în fie-care lună câte una carte de $1 - 1\frac{1}{3}$ coală — și publică: novele populare, istorioare, fabule, poesii, anecdotă, proverbi și alte amenunțe de învățătură și petrecere, cunoștințe de economiă, industrie, higienă și a. — sciri din lumea mare mai ales acelea care interesează mai de aproape societatea românească, — principiu de viață și notițe de petrecere. Fiecare număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețul de prenumerație pre un an întreg e numai **1 fl.** v. a., pentru România **2 franci 50 bani** — plătibili în timbre postale.

Toate aceste trei diare deodata costau pre an întreg **8 fl.** v. a., pentru România **20 franci** — lei.

Esemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva.

Aceia, cari vor abona toate trei diarele noastre, ori barem două din ele, vor primi **indată gratis** patru portrete foarte frumoase.

Numeri de probă se trimit gratis ori cui.

A se adresa la: **Cancelaria „NEGRUTIU“** în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de vîndare următoarele